

Toespraak August de Loor

Vanaf 1969 werkzaam op de straat en later met de safe house campagne naar feesten.

August spreekt zijn grote waardering uit voor het feit dat de Stichting Drugsbeleid 25 jaar bestaat.

Als hij 50 jaar actief is gaat hij dat vieren en nodigt alle aanwezigen daarvoor uit. (noot notulist: dat was dus in 2019!).

Als inleiding vermeldt August de plaatsvervangende schaamte die hem regelmatig overvalt bij het optreden van politici, onlangs toen de premier van Canada Trudeau mee-waardig keek toen onze premier Rutte vol verve de al lang bij het afval geplaatste stepping stone theorie stond te verkondigen bij een werkbezoek.

De boodschap die de 40 burgemeesters uitstralen met hun recent verschenen Manifest over de aanpak van de Ondernijning. Hoe kun je nou tegelijkertijd pleiten voor legalisering van softdrugs en ondernijning als ten behoeve en gevolg van productie en handel in softdrugs bestrijden?

August geeft aan zich het meeste zorgen te maken over wat hij 'vervolksing' noemt, eerst van het druggebruik en daarna van de productie en vervoer. Eigenlijk is er sprake van discriminatie van groepen aan de rand van de samenleving. Hij is het eens met spreker Wim van Dalen die stelt dat je ook voor drugs moet oppassen dat het beleid bepaald wordt door grote bedrijven ('Big Pot').

Het drugsbeleid en dus ook de regulering moet ingebed worden in de belevingswereld van de druggebruiker, tot uitdrukking komend in en bepaald door de setting waarin gebruikt wordt. Hij vindt dat je het accent op regulering moet leggen in plaats van op legalisering. Ook omdat dat van alle betrokkenen een inspanningsverplichting vraagt, wat in verband met de gezondheidsrisico's noodzakelijk is; er kan in verband daarmee niet volstaan worden met legalisering, dan geef je de regie over het gezondheidsbeleid uit handen. Zo zou de verkoop van alcohol weer terug moeten naar uitsluitend de slijter en de horeca. Het is in dit licht jammer dat coffeeshops steeds meer afhaalpunten zijn geworden, waarmee een belangrijke gebruiksetting is verdwenen. Zo geschiedt de medische verstrekking van heroïne in een (medische) setting die ver af staat van de setting waarin de gebruiker dat gebruikte en wil blijven gebruiken.

August legt het accent op de setting en het meerwaarde principe. Gereguleerde drugs moeten voor de gebruiker aantrekkelijker zijn dan illegale.

Je zou de secundaire preventie moeten loskoppelen van de verslavingszorg en beter inbedden in de belevingswereld van de groepen waarop je je richt.

Het valt August tot slot op dat hij zich de laatste 5 jaar vooral heeft bezig gehouden met tegenhouden van ineffectief beleid, terwijl hij daaraan voorafgaand veel ruimte had voor het ontwikkelen van innovaties.